

ରୋମ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ - ସଂଖ୍ୟା ଚୌଦ୍

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳନ ଏବଂ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ: ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସମାଧାନାନ୍ତର

Jeff Pippenger
2024-09-02

ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ପଶୁଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରେ, ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖା ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍‌ବାଦର ଶିଳ୍ପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଗଠନ କରୁଛି। ଏହି ଗଠନକୁ ଦାନିଏଲ ଦର୍ଶନ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଶେଷରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ କାରଣସୂଚକ ଦର୍ପଣ "marah," ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିହାରନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି କରିବାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରନ୍ତି। ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାର, ଯେମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ଦର୍ଶନ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ନିହାରିବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ନିଜମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଗଠନ କରନ୍ତି। ନିହାରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି।

ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ, ଏବଂ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମହା ପରୀକ୍ଷା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ନିୟତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ସରକାର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚ-ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାଳୀର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରିଥିବେ, ଯାହା ରାଜନୈତିକ ସମର୍ଥନ ଅପସାରଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ଯେହିପରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ-ରୂପରେଖା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ। ସେହି ସମୟକାଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ତାଙ୍କର ଶେଷଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ। ତଥାପି, ଦାନିଏଲଙ୍କ ସହିତ ଥିବା କେହିକେହି ଏମିତି ଥିଲେ, ଯେମାନେ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁନଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନରୁ ପଳାଇଗଲେ। ପରୀକ୍ଷାର ସମୟରେ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ସେମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ-ସମ୍ପ୍ଳାୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ।

ପ୍ରତିଫଳନର ଆତ୍ମିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଏକ ଦର୍ପଣରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବାଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହୁଏ, ଏବଂ "marah" ଦର୍ଶନ ଯେତେବେଳେ ଏକ କାରଣକାରକ ଦର୍ଶନ, ସେହିତେବେଳେ ଦର୍ପଣରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଛବି ମାନବତାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଛବିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଦର୍ପଣ ସେହି ମଣିଷର ଛବିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ, ଯେ ଦର୍ପଣକୁ ଦେଖେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଆତ୍ମିକ ପ୍ରୟୋଗରେ ଦର୍ପଣ ସହ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଉପାଦାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି। ଯେମାନେ କେବଳ "ବାକ୍ୟର ଶ୍ରୋତା, କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ନୁହଁନ୍ତି," ସେମାନେ "ନିଜକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ପଥକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ଯେ ସେ କେମିତି ପ୍ରକାରର ମଣିଷ ଥିଲେ।" ସେମାନେ ଦର୍ପଣକୁ ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ମାନବତାକୁ ମାତ୍ର ଦେଖନ୍ତି।

ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ସେମାନେ, ଯେମାନେ "ଭୁଲିଯାଉଥିବା ଶ୍ରୋତା ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ କର୍ମର କର୍ତ୍ତା," ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦେଖନ୍ତି; ସେମାନେ ଦର୍ପଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି। କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା ବୁଝିବା ଯେ ପ୍ରତିଫଳନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଏକ "ପ୍ରାକୃତିକ" ବାସ୍ତବତା ଏବଂ ଏକ ଆତ୍ମିକ ବାସ୍ତବତା ଅଛି। ଦାନିଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି "କାର୍ଯ୍ୟ" କରିଥିଲେ; କାରଣ ନବମ ଓ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ପ୍ରତିଫଳନର ଆତ୍ମିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି।

ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ, ଦାନିଏଲ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିନି ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କରୁଥିଲି। ମୁଁ କୌଣସି ସୁସ୍ୱାଦୁ ରୁଟି ଭୋଜନ କରିନଥିଲି; ମୋ ମୁଖରେ ମାଂସ କିମ୍ବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଆସିନଥିଲା; ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିନି ସପ୍ତାହ ସମାପ୍ତ ହେଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଅଭିଷେକ କରିନଥିଲି। ଦାନିଏଲ 10:1, 2.

ଗାତ୍ରୀ ଏଲ ଅଷ୍ଟ ମ ଅଧ । ଯର ଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏକ ଆଂଶିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା । ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିପାରିନଥିଲେ ।

ଏବଂ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଅଚେତ ହେଲି, ଏବଂ କେତେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସୁସ୍ଥ ରହିଲି; ତାହା ପରେ ମୁଁ ଉଠି ରାଜାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି; ଏବଂ ସେହି ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲି, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ଦାନିଏଲ 8:27 ।

ସିଷ୍ଟର ହାଲଡ଼ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ, ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗାତ୍ରୀ ଏଲ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

“ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଅଧିକ ଗଭୀର ଗମ୍ଭୀରତା ସହିତ, ମିଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଜାରି ରଖିଲେ; ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାତିମାନ ଓ ଦିନମାନ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବିଷୟର ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହେଉଥିଲା, ଯାହା ଏବେ ଏତେ ଅପାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ସର୍ବଗ୍ରାସୀ ଆକର୍ଷଣର ବିଷୟ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା । ଦାନିଏଲଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ 2300 ଦିନର ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସୂତ୍ର ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଦର୍ଶନଟିକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଦୃଢ଼ ଗାତ୍ରୀ ଏଲ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଆଂଶିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଇଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଭୟାବହ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ଶିଥିଳ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ସେ ଆଉ ସହିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଦୃଢ଼ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ଦାନିଏଲ ‘ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେଲି, ଏବଂ କିଛି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ରହିଲି ।’ ‘ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲି,’ ସେ କହନ୍ତି, ‘କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାକୁ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ ।’”

“ତଥାପି ଇଶ୍ୱର ନିଜ ଦୃଢ଼ଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ: ‘ଏହି ମଣିଷକୁ ଏହି ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇଦେ ।’ ସେହି ଆଦେଶ ପୂରଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତାହାର ଅନୁଗତ ହୋଇ, କିଛି ସମୟ ପରେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁଣି ଫେରିଆସି କହିଲେ: ‘ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବୁଝି ଓ ବୋଧ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି;’ ‘ଏହିହେତୁ ଏହି ବିଷୟକୁ ବୁଝ, ଏବଂ ଦର୍ଶନକୁ ବିଚାର କର ।’ Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନରେ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଅବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ରହିଯାଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ସମୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଷୟ—2300 ଦିନର ଅବଧି; ଏହିକାରଣରୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ପୁନରାବେଶ କରିବାବେଳେ ପ୍ରଧାନତଃ ସମୟ ବିଷୟରେ ମନୋନିବେଶ କରିଛନ୍ତି ।” The Great Controversy, 325.

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଦାନିଏଲ “ଦର୍ଶନ” ଓ “ବିଷୟ” ବିଷୟରେ ବୁଝାମଣା ରଖୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ ଅଧିକ ଆଲୋକ ଚାହିଁଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ସେହି ବୁଝାମଣା ପାଇବାକୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଏବଂ ଏକୋଇଶ ଦିନ ଉପବାସ କଲେ । ଏପରି କରି ସେ ଶେଷ ଦିନର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରତିଫଳନର ପ୍ରାକୃତିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ପ୍ରତିଫଳନର ଆତ୍ମିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବୁଝନ୍ତି । ସେହି ବୁଝାମଣା ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ସଠିକ ବୁଝାମଣା ଖୋଜିବାରୁପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି । ଯେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନରୁ ପଳାଇଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହ ଥିବା ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରତିବିରୋଧ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ସଠିକ ବୁଝାମଣା ଖୋଜୁନଥିଲେ ।

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଭୃଷା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଅଟେ; କାରଣ ଦାନିଏଲ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ସେହି ଏକ ବର୍ଗଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ଆଲୋକକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଦ୍ୱିତ ହେଉଥିବା ବିଷୟଟି ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହାକି ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ଗଠନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି ।

ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କିପରି ବିକଶିତ ହୁଏ, ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ପରୀକ୍ଷା ଯେ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ପଶୁକୁ, ପ୍ରଥମେ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ବିନା ସେହି ବାସ୍ତବତାକୁ ଠିକ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରେ ।

କରିହେବ ନାହିଁ। ପଶୁ ହିଁ ସେହି ଜିନିଷ, ଯେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କିପରି ଗଠିତ ହୁଏ, ତାହା ସ୍ଥାପନ କରେ ଏବଂ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

“କିନ୍ତୁ ‘ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି’ କ’ଣ? ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ? ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦୁଇ-ଶିଖାଯୁକ୍ତ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ତିଆରି କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ପଶୁ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ। ଏହାକୁ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ତେଣୁ, ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କିପରି ଅଛି ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ପଶୁଚିର ସ୍ୱୟଂ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ—ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାସି—ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।”

“ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କଲିସିୟା ସୁସମାଚାରର ସରଳତାରୁ ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଅନ୍ୟଜାତିୟ ଆଚାର ଓ ପ୍ରଥମାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିକୁ ହରାଇଲା; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବେକକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ, ସେ ଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ସମର୍ଥନ ଖୋଜିଲା। ଏହାର ପରିଣାମ ହେଲା ପାପତନ୍ତ୍ର—ଏକ ଏମିତି କଲିସିୟା, ଯାହା ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥସାଧନ ପାଇଁ, ବିଶେଷକରି ‘ବିଧି’ର ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ, ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଯେପରି ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିପାରେ, ସେଥିପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ଶକ୍ତିକୁ ଏପରିଭାବେ ନାଗରିକ ଶାସନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ରାଜ୍ୟର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ କଲିସିୟା ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବ।” The Great Controversy, 443.

“ପ୍ରତିମାଟି କେମିତି ଅଟେ ଏବଂ ତାହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ସେହି ପଶୁର—ପାପାସାର—ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।” ଏହି ପଶୁ ହିଁ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିତ ହୁଏ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ। ଦାନିଏଲ ଦର୍ଶନକୁ ଏବଂ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଥିଲେ।

ପାରସ୍ୟର ରାଜା ସାଇରସଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍‌ଶାସ୍ତର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏକ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଓ ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ଅବଗତ କଲେ। ଦାନିଏଲ 10:1.

ଏହି ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ତେଲଗ ଶତ ବର୍ଷର “mareh” ଦର୍ଶନ। “ବିଷୟ” ହେଉଛି ହିବ୍ରେ ଶବ୍ଦ “dabar,” ଯାହାର ଅର୍ଥ “ବାକ୍ୟ”। ଏହି ସେହି ଶବ୍ଦ (“dabar”) ଯାହା ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟରେ “ବିଷୟ” ଭାବେ ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ଏବଂ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ତେଲଗ ପଦ୍ୟରେ “କଥା” ଭାବେ ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି।

ହଁ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହୁଥିବା ସମୟରେ, ଆରମ୍ଭରେ ଦର୍ଶନରେ ଯାହାକୁ ଦେଖୁଥିଲି ସେହି ମଣିଷ ଗଦ୍‌ଗଦ ଶୀଘ୍ର ଉଡ଼ି ଆସି, ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିଦାନର ସମୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ସେ ମୋତେ ବୁଝାଇଲେ, ମୋ ସହିତ କଥା କହି କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ବୁଝି ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିଛି। ତୁମର ବିନତିମାନଙ୍କ ଆରମ୍ଭରେ ଆଦେଶ ବାହାରିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛି; କାରଣ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ: ଏହେତୁ, ଏହି ବିଷୟକୁ ବୁଝ, ଏବଂ ଦର୍ଶନକୁ ବିଚାର କର। ଦାନିଏଲ ୯:୨୧-୨୩।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତରରୂପେ ଗାଦ୍‌ଗଦ ଦାନିଏଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି; ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଦାନିଏଲ ପାଇଥିବା ସେହି ଆଲୋକପ୍ରାପ୍ତି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ସେ Leviticus twenty-six ର ଛିଟିଯାଇବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବନ୍ଦୀବନ୍ଧନରେ ଅଛନ୍ତି।

ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ବୁଝିଲି, ଯାହା ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲା, ଯେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଉଜାଡ଼ ଅବସ୍ଥାରେ ସତର ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ। ଦାନିଏଲ ୨:୨.

ଯିରେମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନାନ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ “ସାତ ଥର”ର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା, ଯାହା ଏକାଧାରରେ “ଶପଥ” ଓ “ଶାପ” ଥିଲା।

ହଁ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁମର ବ୍ୟ ବନ୍ଧୁ । ଉଲ୍ଲ ୁଘନ କରିଛନ୍ତି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ତୁମର ସ୍ୱ ରକୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରିବା ପାଇଁ ତାହାରୁ ଦୂରେ ସରିଗଲେ; ଏହିକାରଣରୁ ଆମ ଉପରେ ଶାପ ଢାଳି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ଶପଥ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛୁ। ଏବଂ ସେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯେମାନେ ଆମ ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିଲେ ସେହି ଆମର ବିଚାରକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଥିବା ନିଜ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ମହା ଅପମାନ ଲାଗି ଆମ ଉପରେ ଆଣି ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି; କାରଣ ସମଗ୍ର ଆକାଶତଳରେ ଯାହା ଯେଉଁଠି ଉପରେ ହୋଇଛି, ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ କରାଯାଇନଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେପରି ଲିଖାଯାଇଛି, ଏହି ସମସ୍ତ ଅପମାନ ଲାଗି ଆମ ଉପରେ ଆସିଛି; ତଥାପି ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁନାହିଁ, ଯେଣିକି ଆମେ ନିଜ ଅଧର୍ମରୁ ଫେରିଆସୁ ଏବଂ ତୁମର ସତ୍ୟକୁ ରୁଝୁ। ଦାନିଏଲ 9:11-13।

ଯିରିମିୟା ଓ ମୋଶାଙ୍କ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ, ଦାନିଏଲ ବୁଝିଲେ ଯେ ଯେଉଁଠି ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ଉଜାଡ଼ "ଶାପ" ଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ "ଦାଳାଯାଇଥିବା" "ମୋଶାଙ୍କ" ଶାପ ଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହୁଇଟ୍ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ "ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟମାନ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, କାରଣ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର "ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟମାନ" ଏହି ନିଜେ ବିଷୟ। ଯିରିମିୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମୋଶା ବାଇବେଲକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ୍ ଶେଷ ଦିନର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯେମାନେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କଠାରୁ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଛିତରାହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ବାଇବେଲ୍ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମାଠାରୁ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଯେପରି ଦାନିଏଲ୍ ଏହି ସତ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେ (ସେମାନେ) ବନ୍ଦୀତ୍ଵରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଥିଲା।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶେଷକାଳୀନ ଜନଙ୍କ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ସେହି ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଅନୁଭବ।

"ମାତ୍ର 25ରେ ଥିବା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ଵେକ୍ଷିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।" The Great Controversy, 393.

ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଥିବା ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ସେହି ଜାଗରୁଟିକୁହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ଦୁଇଜଣ ପବିତ୍ର ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ ଦାନିୟେଲ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଦେବବାକ୍ୟର ଭିତରେ ଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଥିଲା। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରତିକାର ଦିଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲା, ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯଦି ଦାନିୟେଲ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କ ସହ ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ସେହିପରି, ଯେତେବେଳେ ମିଲରାଜତମାନେ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣତା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଜାଗରୁତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ଯେ, ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଓ ବିଳମ୍ବ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ କରିଦେଇଥିଲା। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ ଓ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ଜାଗରଣ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଜାଗରଣର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି।

"ଯୀଶୁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସେନା ସହାନୁଭୂତି ଓ ପ୍ରେମର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚାହିଲେ, ଯେମାନେ ମଧୁର ଆଶାରେ ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଞ୍ଛା କରିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାର ଘଣ୍ଟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଭାସୁଥିଲେ। ଯେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରେତ୍ଵ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଭୁ ଲିଖିତ ହେଲା, କାରଣ ସେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଠାଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଲେ ନାହିଁ। ସେହି ବିଶ୍ଵାସ, ନିରାଶା ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ବୁଝିପାରୁନଥିଲେ ଯେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ପୁଣିଥରେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ସମୟସୀମାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ବାଇବେଲକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। ସଂଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ଉପରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ହଟାଯାଇଲା, ଏବଂ ତୁ ଚିଟି ବ୍ୟାପ୍ୟ।

କରାଗଲା । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ । ଶୀର ସମୟସୀମା 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଥିଲା, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ । ଶୀର ସମୟସୀମା 1843 ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା ବୋଲି ପ୍ର ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯେ ସମାନ ପ୍ର ମାଣ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ର ମାଣ ଦେଖାଇଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହେବ । ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୁ ଆସିଥିବା ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ବିଳମ୍ବ ଯୁଗ ସମୟ ଆବିଷ୍କାର କଲେ—‘ଦର୍ଶନ ବିଳମ୍ବ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରା’ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଚିତ୍ର ଶାନ୍ତ ଆଗମନ ପ୍ର ଚି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେ ମରେ ସେମାନେ ଦର୍ଶନର ବିଳମ୍ବ କୁ ଅନୁଦୃଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ସତ୍ୟ ରୂପେ ଅପେକ୍ଷା । କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ର କାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ପୁଣିଥରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଥିଲା । ତଥାପି, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଗଭୀର ନିରାଶାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କୁ ଉଠିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେପରି 1843 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ଉତ୍ସାହ ଓ ଶକ୍ତିର ସେହି ପରିମାଣକୁ ଧାରଣ କରିପାରନ୍ତୁ ।” Early Writings, 236.

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପୂରଣରେ, ମିଲରାଇଟମାନେ “ଦର୍ଶନର ବିଳମ୍ବକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ,” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ “ପୁନର୍ବାର” “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀୟ କାଳଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କର ବାଇବେଲକୁ ନିୟୋଜିତ ହେଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକରୁ ହଟାଯାଇଲା, ଏବଂ ଭୁଲଟିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଲା ।” ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବାଇବେଲ ପାଖକୁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଲା, ଏବଂ “ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ” “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀୟ କାଳଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ”ରୁ ହଟାଯାଇଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ କେବଳ ଜଣେ ଶ୍ରୋତା ନୁହେଁ, ବରଂ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଭାବେ, ସକ୍ରିୟ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣ କଲେ ଯେ ସେ ଯିରେମିୟ ଓ ମୋଶାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିଥିଲେ—ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକକୁ, ଏବଂ ତଥା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କର ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାର ଉପଚାର ଓ ସମାଧାନକୁ, ପୂରଣ କରି—ତେବେ “ବ୍ୟାଖ୍ୟା” ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଲା ।

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚଉଅଳିଶ ହଜାର ଜଣ ପରିଚ୍ଛେଦର ବିଳମ୍ବ କାଳକୁ ତାହାର ଶେଷ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣରେ ସାର୍ଥକ କରିବେ, ସେମାନେ ତାହା ଏମିତି ଏକ ସମୟାବଧିରେ କରିବେ, ଯେତେବେଳେ “ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନ” ସେମାନଙ୍କର ମହାନ ପରୀକ୍ଷା ହେବ ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଜାରି ରଖୁ ।

“ଯେତେବେଳେ ଫଳ ପକେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁରନ୍ତ ଦାଉ ଲଗାଏ, କାରଣ ଫସଲ କଟିବାର ସମୟ ଆସିଗଲା ।’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନିଜର ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଗଭୀର ଆକାଞ୍ଛା ସହ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚରିତ୍ର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୁନରୁତ୍ପାଦିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ବୋଲି ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ ।” Christ’s Object Lessons 69.

“ଏହା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ଅନ୍ଧକାର, ଯାହା ଜଗତକୁ ଆକୃତ କରିରହିଛି । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଜ୍ଞାନ ହରାଇବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଭୁଲ୍ଭାବରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଏବଂ ଭୁଲ୍ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ, ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ତାହାର ପ୍ରଭାବରେ ଆଲୋକଦାୟକ ଏବଂ ତାହାର ଶକ୍ତିରେ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ । ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପରିଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଜଗତର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ମହିମାର ଆଲୋକ, ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳମୟତା, କୃପା ଓ ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

“ଏହାହିଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀୟ ଯିଶାୟା ଏହି କଥାରେ ରେଖାଙ୍କିତ କରିଛନ୍ତି, ‘ହେ ଶୁଭ ସମ୍ଭାବ ଆଶୁଥିବା ଯିରୁଶାଲେମ, ଶକ୍ତି ସହିତ ତୁମର ସ୍ୱର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କର; ତାହାକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କର, ଭୟ କରିନାହିଁ; ଯିହୁଦାର ନଗରମାନଙ୍କୁ କହ, ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କର ଇଶ୍ୱର! ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରବଳ ହସ୍ତ ସହିତ ଆସିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାହୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସନ କରିବ; ଦେଖ, ତାଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଛି ।’ ଯିଶାୟା 40:9, 10.”

“ଯେମାନେ ବରଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ, ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର !’ କୃପାମୟ ଆଲୋକର ଶେଷ କିରଣଗୁଡ଼ିକ, ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଦୟାର ଶେଷ

ସନ୍ଦେଶ, ହେଉଛି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମମୟ ଚରିତ୍ର ର ଏକ ପ୍ରକାଶ। ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସକ୍ତ ନିର୍ମାଣେ ତାଙ୍କ ର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବା ନିଜମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଚରିତ୍ର ରେ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରିଛି।” Christ’s Object Lessons, 415.